

LUXEMBOURG

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 51/08

10. července 2008

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-33/07

Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București v. Jipa

**VNITROSTÁTNÍ OMEZENÍ SVOBODY POHYBU MUSÍ BÝT ZALOŽENA NA
OSOBNÍM CHOVÁNÍ OBČANŮ A MUSÍ BÝT V SOULADU SE ZÁSADOU
PROPORCIONALITY**

Toto chování musí představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého ze základních zájmů společnosti.

G. Jipa opustil Rumunsko dne 10. září 2006 a odebral se do Belgie. Dne 26. listopadu 2006 byl z důvodu svého „nezákonného pobytu“ v tomto členském státě navrácen do Rumunska v souladu s readmisní dohodou¹ podepsanou těmito dvěma státy.

Ministerul Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte București (ministerstvo správy a vnitra – Generální ředitelství pro cestovní pasy Bukurešť) se obrátilo na Tribunalul Dâmbovița s návrhem, aby byl G. Jipovi uložen zákaz odebrat se do Belgie na dobu nejvýše tří let.

Za těchto okolností se Tribunalul Dâmbovița dotazuje Soudního dvora, zda právo Společenství, a zejména směrnice o právu občanů Unie svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států², brání rumunské právní úpravě, která umožňuje omezit právo státního příslušníka členského státu odebrat se na území jiného členského státu, zejména z důvodu, že již byl odtamtud navrácen, protože se tam nacházel v situaci „nezákonného pobytu“.

Soudní dvůr úvodem připomíná, že jakožto rumunský státní příslušník má G. Jipa postavení občana Unie, a může se tedy i vůči svému členskému státu původu dovolávat práv, která s tímto postavením souvisí, a zejména práva svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států. Soudní dvůr uvádí, že právo na svobodný pohyb zahrnuje jak právo občanů Evropské unie s platným průkazem totožnosti nebo cestovním pasem odebrat se do jiného členského státu, než ze kterého pocházejí, tak i právo opustit území posledně uvedeného státu.

¹ Dohoda z roku 1995 mezi vládami Belgického království, Lucemburského velkovévodství a Nizozemského království na straně jedné a vládou Rumunska na straně druhé o zpětném přebírání osob, které se nacházejí v nezákonné situaci.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (Úř. věst. L 158, s. 77, Zvl. vyd. 05/05, s. 46, a oprava v Úř. věst. L 229, s. 35)

Toto právo nicméně není bezpodmínečné, nýbrž mohou s ním být spojena omezení a podmínky stanovené ve Smlouvě, zejména z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti. Soudní dvůr připomíná, že členské státy mají možnost v souladu s vnitrostátními potřebami určit požadavky veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti. Nicméně v kontextu práva Společenství musí být tyto požadavky chápány restriktivně, takže jejich dosah nemůže být určován jednostranně každým členským státem bez kontroly ze strany orgánů Evropského společenství.

Soudní dvůr dodává, že taková situace zejména znamená, že aby byla odůvodněna, musí se opatření z důvodů veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti zakládat výlučně na osobním chování dotyčné osoby, přičemž odůvodnění, která přímo nesouvisí s dotyčnou osobou nebo souvisejí s generální prevencí, nejsou přípustná. Soudní dvůr upřesňuje, že opatření omezující výkon volného pohybu je třeba přijmout na základě úvah týkajících se ochrany veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti členského státu, který opatření vydává. Toto opatření tak nesmí být založeno výlučně na důvodech, kterých se dovolává jiný členský stát za účelem odůvodnění rozhodnutí o ukončení pobytu občana Společenství na území posledně uvedeného státu. Taková úvaha nicméně nevyklučuje, aby bylo možné takové důvody vzít v úvahu v rámci posouzení provedeného příslušnými vnitrostátními orgány za účelem přijetí opatření omezujícího volný pohyb.

Soudní dvůr, po připomenutí, že vnitrostátnímu soudu přísluší provést nezbytná zjištění, v projednávaném případě uvádí, že rumunské orgány se, zdá se, opírají pouze o opatření spočívající v navrácení, aniž by bylo provedeno zvláštní posouzení osobního chování G. Jipy a aniž by bylo poukázáno na jakoukoli hrozbu, kterou by mohl představovat pro veřejný pořádek nebo veřejnou bezpečnost.

Soudní dvůr uzavírá, že **právo Společenství nebrání vnitrostátní právní úpravě umožňující omezit právo občana členského státu odebrat se na území jiného členského státu**, zejména z důvodu, že se tam nacházel v situaci „nezákonného pobytu“, **pokud jsou splněny určité požadavky. Jednak osobní chování tohoto občana musí představovat skutečné, aktuální a dostatečně závažné ohrožení některého základního zájmu společnosti.** Krom toho je nezbytné, **aby zamýšlené omezující opatření bylo způsobilé zaručit uskutečnění cíle, který sleduje, a nepřekračovalo meze toho, co je k dosažení tohoto cíle nezbytné.**

Soudní dvůr dodává, že vnitrostátnímu soudu přísluší přezkoumat, zda ve věci, která mu byla předložena, tomu tak je.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: BG, ES, CS, DE, EN, FR, EL, IT, HU, NL, PL, RO, SK, SL

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C-33/07>

Zpravidla ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehóczského

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028